

Zondag: Vader, vergeef hen

De soldaten en ik

- Jan Mul

Kom, laten wij een prachtig spel gaan spelen,
de grote klus is eindelijk geklaard,
er valt het een en ander te verdelen,
dat ene kleed is echt de moeite waard,

dat moeten we niet zomaar gaan verscheuren,
we dobbelen en zien wel wie er wint,
wie nooit eens moedig waagt zal altijd treuren,
we spreken af: wie 't hoogste gooit begint,

-----
hoe zou het zijn als ik soldaat zou wezen,
en ik met hen zou zitten aan de voet
van 't kruis; mijn hart moet evenzeer genezen
van zonden door het hier vergoten bloed,

Hij vraagt of God die zonden wil vergeven,
zelfs in zijn dood is Hij met mij begaan,
zijn bloed en diepe wonden zijn mijn leven,
genade is de bron van mijn bestaan.

Maandag: Vandaag zul je met Mij ...

Vrijspraak - Jolanda Vlastuin-van Deelen

Een Rechter met een doornenkroon,
- redelijk en bekwaam -
heeft eens die éne vraag gesteld:
Geloof jij in Mijn Naam?

De moordenaar die naast Hem hing
gaf een volmondig - ja! -
De Rechter sprak Zijn vonnis uit,
't gaf blijk van Zijn gena':

Ik droeg zojuist jouw zonden,
jouw schulden en jouw pijn.
Daarom, Mijn kind, - zo klonk Zijn Stem -
zul jij daar met Mij zijn.

Die Rechter met Zijn doornenkroon,
- ook nu nog steeds bekwaam -
heeft mij die vraag reeds ook gesteld:
Geloof jij in Mijn Naam?

'k Kon enkel - ja en amen - knikken,
'k ben zonder Hem niets waard.
'k Geloof net als die moordenaar
dat Hij mij vrij verklaart.

Al heb ik niet zo zwaar te lijden
als daar die moordenaar...
Mijn kruis van schulden hier op aard'
is minstens net zo zwaar!

Dinsdag: Vrouw, zie uw zoon ...

Brood voor stenen

- Jos Brink

Wij danken U
dat het U gaat om ons geluk.
Dat wij voor U nog altijd bij de schepping horen
en dat U keer op keer vergeven kunt
dat wij niet willig zijn naar U te luisteren.
Wij danken U
dat ons geschiede naar Uw woord en wil.
Voor U gaat geen van ons verloren,
ook al verliezen wij U soms uit oog en hart.
U blijft ons zoeken en U zult ons vinden.
U laat genade gelden: niemand van Uw mensen
roept U vergeefs, Uw woord is altijd antwoord.
Voor onderweg geeft Gij ons brood voor stenen.
Wij danken U
dat het U gaat om ons geluk.
U wordt niet moe te dragen.
U wordt niet moe te vragen.
U vraagt niet meer van ons
dan van elkaar te houden.

Woensdag: Waarom verlaten?

Het vierde kruiswoord - Hallgrímur Pétursson (gedeeltelijk)

Toen Christus' kruis was opgericht,
de Zoon van God ontluisterd,
verborg de zon haar aangezicht:
de wereld werd verduisterd.
'Mijn God, mijn God!' zo schreeuwde Hij,
'mijn God, waarom verlaat Gij mij?'
Een angstschreeuw uit de Psalmen.

Ik weet dat geen opstandigheid
de Heiland heeft gedreven:
de Zoon dronk in gehoorzaamheid
de beker, Hem gegeven.
Hij droeg Zijn Lijden met geduld -
maar onze mateloze schuld
heeft het Hem uit doen schreeuwen.

De zon verborg haar aangezicht:
zij zag haar Schepper kwijnen
in 't volle licht - en schaamde zich
haar licht te laten schijnen.
Haar treft geen schuld - hoeveel te meer
moest ik mij schamen, lieve Heer,
en mijn gezicht verbergen.

Als eens het zonlicht van míj wijkt,
mijn stem mij gaat begeven,
als in het eind mijn hart bezwijkt
en mij ontglipt het leven,
denk dan, mijn Vader, voor altijd
aan 't roepen van Uw Zoon en leid
mij tot Uw Licht en vrede.

Donderdag: Mij dorst

Kruistocht naar het kruis

- Jolanda Vlastuin-van Deelen

'k Was vroeger bang om zomaar om te komen
'k was bang om zonder God van hier te gaan
'k kon van het hemellicht alleen maar dromen
totdat ik 't kruis, het ruwe kruis zag staan.

Ik knielde op de bloeddoordrenkte aarde
ik zag de diepe wonden in Zijn zij
mijn hart vond rust, ik was bij God van waarde
Hij ging door 't vuur, Hij stierf de dood voor mij.

'k Word nu niet langer meer door angst omgeven
de Heer, Hij droeg voor mij het houten kruis
Hij is mijn Weg, mijn Waarheid en mijn Leven
Hij leidt mij wel, Hij brengt mij eens naar huis.

Want, was ik vroeger bang om om te komen
was 'k bang om zonder God van hier te gaan
nu leidt Hij mij langs stille waterstromen
omdat ik 't kruis, het ruwe kruis zag staan...

Vrijdag: Het is volbracht

Golgotha - Nel Benschop

Ik hield mijn schuldig hoofd gebogen naar de grond
toen ik op Golgotha onder Uw kruishout stond.
Ik zag soldaten, spottend en verveeld,
ik zag Uw klederen verdobbeld en verdeeld,
ik zag de priesters, vol van grondeloze haat,
ik zag alleen maar onverschilligheid en kwaad;
ik zag Uw moeder - en een zwaard ging door mijn ziel,
ik zag uw bloed dat drupp'lend naar beneden viel;
en toen U riep: 'Mijn God, waarom verlaat Gij Mij?'
en 't donker viel, dacht ik: nu word ik nooit meer blij -
hoe lang duurt de verschrikking nog van deze nacht?
Toen riep Uw stem het licht terug: 'Het is volbracht!'

Zaterdag: In Uw handen ...

Het grootste lijden - Jelly Verwaal

Nee, 't waren niet de nagels door Zijn handen,
ook niet de lichaamsspijnen die Hij leed.
't Was niet de kruisiging op zich, de schande,
't was zélf de doodstrijd niet, die Hij doorstreed.

Maar 't was de schúld, die Hij, de schuldeloze,
van heel de mensheid op Zijn schouders droeg.
Díe zondenlast, de werken van de boze....
Dát was de dodelijke angst, die Hem versloeg.

Was 't door die schúld, dat God Hem moest verlaten;
dat Hij in eenzaamheid Zijn lijden droeg?
Het Zoon-zijn van de Vader mocht niet baten,
totdat de Vader zei: Het is genoeg.

En zo stierf Hij. In volle overgave.
Vader, in Uw hand leg ik nu mijn geest.
Zijn lichaam was geteisterd en gehavend:
Het offer dat Hij bracht - dat óns geneest.